

متن پرسش

سلام استاد عزیز: ممنون که وقت می‌گذارید و سوال جواب می‌دهید. ۱. وقت خود را صرف علم آموزی کنیم یا صرف ریاضت شرعی در صورتی که این شدت وجودی که در عبادت می‌دهند در علم شاید نباشد روی هم رفته کدام مهم تر است؟ ۲. خودتان اهل سیر هستید و می‌دانید بعضی‌ها که اهل دل هستند حال شوخی کردن ندارند به راستی آیا شما حال شوخی دارید در حالی که قیامت و برزخ را در پیش داریم؟ اصلا شوخی یعنی چه؟ مثلاً چه شوخی کنیم از کجا یاد بگیریم که نه حرف لغو باشد نه خنده دار نباشد فرض کنید شما میان اهل دنیا گیر افتاده اید و آنها هم شما را درک نمی‌کنند آیا می‌شود بی شوخی بود در حالی که اگر غیر از این بود از شما خسته می‌شوند با توجه به این که پیامبر عزیزمان (ص) فرمودند: اگر آنچه را می‌دیدم می‌دیدید زیاد گریه می‌کردید. ۳. برادری دارم که در راه نیست و نماز را هم کامل نمی‌خواند و... با توجه به اینکه بنده باید او را جذب کنم در حالی که با توجه به حالاتی که دارم حال این را ندارم که با او همراهی کنم تا جذب شود آیا باید پا روی حالات معنوی گذاشت و با او هم دم شوم تا بلکه مقداری جذب شود و مقداری به راه بیاید در حالی که شرایط خانه مان خیلی مهیا نیست و با کسانی که خیلی خوب نیستند رابطه دارد و بیشتر تحت تاثیر آنها است تا بنده وظیفه بنده با این حالات و این برادر چیست؟ دعا بفرمائید. ۳. با توجه به مقالات آقای شجاعی و سوال پنج صفحه ۱۷۸ خویشن پنهان که این مطرح شده که اگر گناهی از انسان سر بزند ولو این که بعد از آن توبه کند او را از رسیدن به مقاماتی که قبل از آن گناه می‌توانسته به آن مقامات برسد محروم می‌کند. آیا واقعا گناهی که مرتکب شدیم ولو توبه هم کنیم محرومیت می‌آورد؟ ببخشید اگر مزاحم بودم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- شریعت الهی را حضور در سه بستر «فقه اکبر» و «فقه اوسط» و «فقه اصغر» تعریف کرده‌اند که عبارت باشد از عقاید و اخلاق و احکام. لذا ما باید در هر سه وجه فوق خود را رشد دهیم ۲- کار سختی است. اگر شرایط پیش آمد به طوری که انسان گرفتار اعمال لغوی نشود، نباید از مطایبه دریغ نمود ۳- سعی کنید رفاقتان را حفظ کنید ۴- امیدوار به این سخن رسول خدا «صلوات الله علیه وآله» باشید که فرمودند: «التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ» توبه کننده از گناه مثل آن است که گناهی برای او نیست. موفق باشید